

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]
forud for Rigshospitalets. Hermed skal jeg paa ingen Maade sige, at jeg mener, at Rigshospitalets Ønsker er uberettigede, der er mellem dem endog flere, som er særdeles vel motiverede og velberettigede.

Det Ønske, som det er mest presserende at imødekomme, forekommer det mig, er Ønsket om at faa oprettet en Sindssygeafdeling paa Rigshospitalet. Nu er det saaledes, at Staten ved sin Overenskomst med Københavns Kommune har overladt denne, mod forskellig økonomisk Godtgørelse, at varetage Sindssygevæsenet indenfor Københavns Kommune, medens Staten for det øvrige Lands Vedkommende har sine Sindssygehospitalet at henvise til. Men fra Københavns Kommunes Side synes man i en Række af Aar at have regnet med, at Staten til Undervisningsbrug paa Rigshospitalet vilde oprette en særlig Sindssygeafdeling. Fra Rigshospitalets Side har man længe næret et saadant Ønske, og jeg tror, at det i den kommende Tid vil være rigtigt og nyttigt at imødekomme dette Ønske, især da man ved en fornuftig Ordning med Københavns Kommune kan faa Undervisningsspørgsmaalet ordnet paa en særdeles billig Maade.

Vi har her i Landet et særdeles vel udviklet Lægevæsen, og den Undervisning, de unge Læger faar, staar højt, maaske højest blandt samtlige europæiske Landes. Men paa eet Punkt staar den afgjort tilbage, og det er netop med Hensyn til de sindssyges Behandling. Det har i en Række af Aar været et stort Savn, at vore Læger har kunnet gaa ud i Praksis Landet over uden at have faaet nogen nævneværdig Undervisning i Diagnose og Behandling af sindssyge. Det har man ønsket fra Hospitalets og Universitetets Side at rette paa, og jeg tror, at det ikke alene for de unge Læger, men ogsaa for Befolkningen og Statens Økonomi vil være af den største Betydning, om man tager Hensyn til dette Ønske om en forbedret Undervisning og Uddannelse i Sindssygdomme. Lægerne rundt omkring i Landet, selv udmærkede Læger, savner Forstaaelse af og Kendskab til de vigtigste Sindssygeformer, og Følgen deraf er, at de, saa snart de kommer ud for Tilfælde af denne Sygdom, søger at blive af med disse Patienter, som de ikke føler sig kyndige nok til at behandle, hvorfor de kræver dem indlagt paa Sindssygehospitalet. Indlæggelserne vokser i Forhold til Lægernes manglende Evne til at behandle disse Patienter udenfor Hospitalet.

Dertil kommer, at der indenfor Sindssygevæsenet er en moderne Bevægelse, der

navnlig har taget sit Udgangspunkt i Amerika, og som gaar ud paa, at man i langt højere Grad end hidtil skal behandle de syge i Hjemmene, udenfor de store Hospitaler. Herhjemme synes man i høj Grad at have forset sig paa, at sindssyge altid skal behandles paa Sindssygehospitalet. Man betragter, om jeg saa maa sige, disse som de sindssyges Paradis, hvad de ingenlunde er. Det er jo ganske givet, at paa saadanne store Hospitaler, som vi har, der rummer op til 800 Patienter med et lille Faatal af Læger, kan Behandlingen af den enkelte sindssyge i Længden ikke være tilfredsstillende; i hvert Fald vil en stor Række af de lettere Sindslidelser i lige saa høj Grad kunne behandles i Hjemmene eller ved Anbringelse hos private, saa snart der er Læger, der er kyndige nok til at behandle dem.

Men paa det Punkt har vi uægtelig staaet langt tilbage her i Landet, og Oprettelsen af en Sindssygeafdeling paa Rigshospitalet med tilstrækkelig Undervisning af Studenterne vil i høj Grad raade Bod derpaa. Jeg kan derfor — selv om det ligger noget udenfor denne Sag — kun udtrykke Ønsket om, at man samtidig med, at Spørgsmaalet om Militærhospitalets Anvendelse løses, har Opmærksomheden henvendt paa, at Rigshospitalets Ønske om en Sindssygeafdeling paa selve Rigshospitalet ogsaa imødekommes. — Med disse Ord skal jeg anbefale det af Forsvarsministeren fremlagte Lovforslag.

Nørskov: Efter den udførlige Imødegaelse, de to højtærede Ministre nu har givet, kan jeg fatte mig meget kort. Jeg har egentlig kun et Par Bemærkninger at henvende til det ærede Medlem Hr. Hauge.

Det ærede Medlem Hr. Hauge udtalte, at de to Hospitaler, Marinehospitalet og Epidemihospitalet, sikkert vilde være store nok til alle de syge indenfor Hær og Flaade. Heroverfor maa jeg sige, at Kommissionens Flertal har en stik modsat Opfattelse, idet det mener, at det vil være nødvendigt at bygge, og den højtærede Forsvarsminister har jo allerede oplyst, at det vil blive Bygninger til op mod i Mill. Kr. Nu skulde det jo være mærkeligt, om det ærede Medlem ser fuldkommen rigtigt i denne Sag og hele den øvrige Kommission ser fuldkommen forkert. Der er jo Medlemmer i denne Sal, som har været Medlemmer af Kommissionen; jeg tænker saaledes paa det ærede Medlem Hr. Pinholt og det ærede Medlem Hr. Pitzner. Endvidere vil jeg gerne sige, at alle indenfor Kommissionen er jo enige i den Betragtning, at det vilde være ufor-